

Arrest

nr. 216 272 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 november 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 4 november 2015.

Op 5 november 2015 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 april 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 augustus 2017 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. Bij aankomst in België verklaarde u zich zeventien jaar oud. U bent geboren in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar. U liep school tot de zesde graad. Uw vader werkte als financieel-adviseur bij het nationale leger. Omwille van dit werk werd er één à twee weken voor uw vertrek uit Afghanistan een dreigbrief van de Taliban afgeleverd aan uw huis in Dar-i-Noor. In deze brief werd uw vader gevraagd om zijn werk op te zeggen, anders zou uw vader en diens familie worden gedood. Nadat de brief was afgeleverd werd u op een dag door vier mannen tegengehouden. Ze vroegen u waarom u geen gevolg had gegeven aan de eis in de dreigbrief. U werd verteld dat u uw vader moest zeggen dat hij z'n werk moest opgeven, anders zouden u en uw familie problemen hebben. Nadien vertelde u uw moeder wat er was gebeurd en ze overlegde met uw vader over wat er moest gebeuren.

Uw vader maande u aan om binnen te blijven en 's nachts kwam uw oom van moederszijde om u op te halen om Afghanistan te verlaten. U was ongeveer 2 maanden onderweg naar België.

Op 4 november 2015 arriveerde u in België en op 5 november 2015 diende u een asielaanvraag in te Brussel. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de Taliban. De voogdij over u werd van rechtswege beëindigd op 30 november 2016.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een enveloppe, een brief van uw vader gericht aan het CGVS, een verklaring van het districtshuis, de Taliban-dreigbrief, foto's en documenten van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2,24-25), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Dar-i-Noor. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een

streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen reëel zicht biedt op uw afkomst en waar u verbleef tot voor uw komst naar Europa.

Vooreerst dient er te worden gewezen op het gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender van uw kant. Ondanks dat u gedurende zes jaar naar school ging en heel uw leven in Afghanistan leefde (CGVS p.3,4) bent u blijkbaar niet goed bekend met de Afghaanse kalender. U stelt bijvoorbeeld dat er verschillende schoolkalenders zijn in uw regio, en dat uw school dan ook vakantie had tijdens het warme weer (CGVS p.3). Vreemd genoeg kan u echter niet zeggen op welke datum of in welke maand het schooljaar begon in uw dorp (CGVS p.3). Evenzeer slaagt u er niet in te bepalen op welke datum het schooljaar eindigde (CGVS p.3). Verder kan u niet verklaren op welke datum volgens de Afghaanse kalender u in België aankwam (CGVS p.4). Dit is toch eigenaardig daar u enkele vragen voordien wist dat u in sunbula (i.e. augustus-september volgens de Gregoriaanse kalender) van het jaar 1394 Afghanistan verliet om naar België te reizen en u ongeveer 2 maanden onderweg was (CGVS p.3-4). Hoe u op die manier niet kan bepalen in welke maand u in België aankwam, is onduidelijk. Het doet vermoeden dat u de datum van uw vertrek vanbuiten hebt geleerd. Daarnaast blijkt het voor u niet eenvoudig om te bepalen welke maanden het warmst zijn in Afghanistan. U zegt dat sunbula, asad en jawza de warmste maanden zijn (CGVS p.12). Niet alleen valt op dat om deze eenvoudige vraag te beantwoorden u op uw vingers moet tellen, maar dat u de maanden in een opmerkelijke volgorde zet en de maand saratan (i.e. juni-juli) als warme maand tussen de maanden jawza en asad vergeet (CGVS p.12). Volgens de Afghaanse kalender is de volgorde van de maanden als volgt: jawza, saratan, asad en sunbula, wat overeenstemt met de periode van mei tot september volgens de Gregoriaanse kalender. Verwarrend genoeg stelt u nadien dat het warme weer vanaf de maand sunbula begint (CGVS p.12). U blijkt met andere woorden de volgorde van de maanden door elkaar te slaan. Daarenboven bent u blijkbaar niet goed bekend met de seizoenen. U begrijpt de termen 'Oray' (zomer in het Pashtou) en 'Mani' (herfst in het Pashtou) niet, en u kan zelfs niet zeggen tijdens welke maanden de bladeren van de bomen vallen (CGVS p.12). Dat u een zeventienjarige op het moment van uw vertrek naar België, die zes jaar school gelopen heeft, geen praktische kennis van de Afghaanse kalender heeft pleit allerminst voor uw voorgehouden verblijf in Afghanistan.

Bevreemdend is ook de vaststelling dat u niet weet hoeveel tijd voor of na Eid ul Adha (offerfeest) u Afghanistan verliet (CGVS p.21). U kwam op 4 november 2015 aan in België en u was 2 maanden onderweg van Afghanistan naar België (CGVS p.4). Dit betekent dat u rond 4 september 2015 uit Afghanistan moet zijn vertrokken. Wetende dat Eid ul Adha in 2015 werd gevierd tussen 23 en 25 september zou u toch moeten kunnen inschatten of u voor of na Eid ul Adha uit Afghanistan vertrok (CGVS p.21). U zegt bovendien niet te weten welke Eid, doelend op de grote of kleine Eid, u in Turkije was (CGVS p.21). Iemand met uw profiel als soenitische moslim die zijn hele leven in Afghanistan leefde (CGVS p.3-4; DVZ vragenlijst punt 9 en 10 p.4) moet beide Eids toch beter kunnen situeren. Des te meer wanneer blijkt dat u amper 3 weken voor deze belangrijke feestdagen én voor het eerst in uw leven uw land van herkomst verliet (CGVS p.4), en dit omwille van een vrees voor vervolging.

Daarnaast slaagt u er niet in een helder beeld te scheppen van de landbouwactiviteiten op de gronden van uw familie doorheen het jaar (CGVS p.11-13). Op de vraag wat men op het land allemaal moest doen, startende vanaf Nowruz (Nieuwjaar i.e. 21 maart) antwoordt u vaag door te stellen dat men maïs en tarwe cultiveert en dat sommigen papaver cultiveren (CGVS p.11-12). Wanneer de vraag u wordt herhaald kan u slechts aanbrengen dat er maïs en tarwe wordt gecultiveerd (CGVS p.12). Deze verklaringen zijn weinig verhelderend en bovendien wordt maïs op een ander moment gezaaid en geoogst dan tarwe en papaver. Ook tot een gedetailleerde beschrijving van het werk dat op de velden gebeurde tijdens de zomer en winter bent u niet in staat (CGVS p.12). Verder kan u niet bepalen in welke maanden de velden worden bemest voor de tarwe en ontwijkt u de vraag hoe men tarwe oogst door te zeggen dat wanneer de tarwe(plant) geel is het klaar is om te worden geoogst (CGVS p.13). Frappanter is de vaststelling dat u een compleet verkeerde inschatting maakt van het moment waarop katoen wordt gezaaid. U stelt immers dat katoen op dezelfde moment als tarwe wordt gezaaid (CGVS p.13). Katoen wordt echter in de periode juni-juli gezaaid en tarwe in de periode oktober-november. Hoe u dan tot de vaststelling komt dat beide gewassen op hetzelfde ogenblik worden gezaaid is onduidelijk. Niettegenstaande dat er in uw regio papaver geteeld werd en u de cultivatie ervan ook zelf zag kan u vreemd genoeg niet aangeven tijdens welke maanden de kleur van de bloemen van de papaverplant rood zijn (CGVS p.18). Uw verklaring dat u geen boer was om

deze zaken te weten kan geenszins een verklaring bieden. U was er immers getuige van, zoals u zelf zegt (CGVS p.18).

Overigens blijkt uw kennis over de gebruikelijke gewichts- en oppervlaktematen uit uw regio evenzeer pover. U geeft aan dat uw familie in Afghanistan ongeveer 3 à 4 stukken land had. Wat de oppervlakte van dat land is of hoeveel 'jerib' die stukken land overspannen kan u echter niet zeggen (CGVS p.9). U weet bovendien niet hoeveel 'biswa' in één 'jerib' gaan (CGVS p.9). Over de verhouding tussen 'paw' en één 'charak' kan u niets verklaren (CGVS p.9). Dit geldt eveneens over de verhouding tussen 'charak' en één 'kharwar' (CGVS p.10). Het is opmerkelijk dat u ondanks uw zes jaar scholing (CGVS p.3), uw agrarische leefomgeving (CGVS p.4) en het gegeven dat u om boodschappen ging (CGVS p.6), zulk een beperkte kennis tentoonspreidt van voorgaande oppervlakte- en gewichtsmaten.

Uw vage verklaringen ondergraven uw beweerde afkomst, des te meer omdat u verklaarde het cultiveren zelf te hebben gezien en dat de velden op slechts 7 à 10 min wandelen van uw huis lagen (CGVS p.11-12). Hiermee rekening houdend en met de idee dat u heel uw leven in een agrarische omgeving woonde tot aan uw vertrek (CGVS p.4), is het ondanks uw verklaring dat u zeventien jaar oud was bij uw vertrek en u niet zelf op het land werkte niet aannemelijk dat u geen goede beschrijving kan geven van de landbouwactiviteiten op de gronden van uw familie. Uw vage antwoorden doen vermoeden dat u vragen tracht te ontwijken en niet geheel de waarheid spreekt over uw voorgehouden afkomst. Nochtans was u ervan op de hoogte dat er van u eerlijke verklaringen werden verwacht en u zoveel mogelijk informatie diende aan te brengen (CGVS p.2). Bovenstaande vaststellingen schaden sterk het geloof dat u steeds in een rurale omgeving zoals Dar-i-Noor woonde.

Enkele andere opvallende verklaringen versterken het vermoeden dat u niet uit Dar-i-Noor afkomstig bent.

Zo bent u slechts oppervlakkig op de hoogte van bepaalde gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst. Ten eerste beweert u dat er ongeveer 2 à 3 maanden voor uw vertrek politieke verkiezingen waren tussen Ashraf Ghani en Abdullah (CGVS p.23). Wetende dat u in september 2015 Afghanistan hebt verlaten zegt u met andere woorden dat de voornoemde verkiezingen in juni of juli van 2015 werden gehouden. In werkelijkheid werden de verkiezingen meer dan een jaar eerder in april 2014 en juni 2014 gehouden. Dat u zulk een grote gebeurtenis op deze manier verkeerd inschat alsof deze enkele maanden voor uw vertrek plaats had in plaats van meer dan één jaar en enkele maanden voor uw vertrek, draagt bij tot de idee dat u uw werkelijke herkomst verhult. Verder hoorde u naar eigen zeggen niets over een grote aanval van de Taliban een half jaar voor uw vertrek op het districtscenter van Dar-i-Noor (CGVS p.17). U kan enkel zeggen dat er zo vaak aanvallen zijn (CGVS p.17). Deze argumentatie weerhoudt u er echter niet van om tot de vaststelling te komen of er zes maanden voor uw vertrek een grote aanval was op het districtscenter, waarbij bovendien zes politieagenten werden gedood en nog eens negen gewond raakten. Het is niet geloofwaardig dat u over dit dramatische nieuws niets zou hebben opgevangen. U bent blijkbaar wel geïnformeerd over de moord op het provincieraadslid Qazi Khan Mohamad. U weet dat hij door de twee talibs werd omgebracht en dat de burgers van uw district op hun beurt die twee talibs vermoordden als vergelding (CGVS p.17). In dit licht is het echter vreemd dat u dit incident twee tot drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan situeert (CGVS p.17), aangezien Qazi Khan Mohamad in februari 2009 werd gedood door de twee talibs. Met andere woorden u schat het incident drie tot vier jaar later in dan het in realiteit plaatsvond, terwijl u nochtans aangeeft dat u naar aanleiding van dit incident zelf naar de plaats van het misdrijf ging (CGVS p.17). Deze vaststelling doet vermoeden dat u bepaalde kennis over de moord op het provincieraadslid hebt ontleent aan studie. Verder valt op dat u Qari Mirza Mohammad niet kent (CGVS p.16). Hij was nochtans districtshoofd van uw district niet lang voor u Afghanistan verliet.

Uw kennis over een recente grote aardbeving en overstroming blijkt ook eerder oppervlakkig. Zo zegt u eerst dat u geen herinnering heeft van een grote aardbeving die uw regio ongeveer drie tot vier jaar geleden trof (CGVS p.16). Nadien verklaart u dat u erover hoorde van andere jongens maar het niet zelf zag. U weet dat er huizen waren beschadigd, maar u kan niets aanbrengen over het aantal doden en gewonden van die aardbeving (CGVS p.16). Er vielen toch minstens drie doden en vijf mensen raakten gewond. Bovendien stelt u dat er schade was in de regio van Bar Kot of Bamba Kot (CGVS p.16). Nochtans blijkt dat er vooral in de regio van Shemal, Majkandol en Satan een 70-tal huizen waren beschadigd door de aardbeving. Het is opvallend dat u daar geen weet van heeft. Daarnaast blijkt u niet goed op de hoogte te zijn van mensen die Dar-i-Noor ooit hebben verlaten in de richting van Pakistan. De bij het dossier gevoegde bronnen tonen aan dat de regio Dar-i-Noor door de diverse oorlogen zwaar werd getroffen en hierdoor grote groepen mensen uit uw district naar Pakistan zijn geëmigreerd.

Gevraagd of er mensen uit Dar-i-Noor in Pakistan wonen verklaart u dat een klein aantal mensen die ook problemen hadden kunnen zijn verhuisd naar Pakistan of andere landen (CGVS p.18). Nochtans zijn door decennia van conflict over de jaren heen vele mensen vertrokken uit Dar-i-Noor naar Pakistan en ook teruggekeerd uit Pakistan naar Dar-i-Noor. Aanvankelijk stelt u dat er geen mensen uit andere landen in uw district kwamen wonen (CGVS p.14), later zegt u dat er mogelijks enkele families uit Pakistan naar Dar-i-Noor verhuisden, maar u denkt van niet (CGVS p.23). Volgens objectieve informatie werden er in uw dorp Amla terugkeerders uit Pakistan opgevangen in het jaar dat u naar België vertrok. Het valt niet voor te stellen dat u dit zou zijn ontgaan indien u werkelijk steeds in Amla woonde. Dat u zo beperkt en oppervlakkig op de hoogte zou zijn van deze migratiebewegingen in beide richtingen, is zeer opmerkelijk.

Tot slot vertoont uw geografische kennis over uw regio enkele opvallende hiaten. Zo kan u niet zeggen of Amla Malik Faqir links of rechts van de weg ligt wanneer men van uw dorp in de richting van Khewa gaat (CGVS p.15). Hetzelfde geldt voor Amla Ya Royar, sterker nog, u hoorde er nooit van (CGVS p.15). Beide dorpen liggen nochtans nabij Amla. De dorpen Chowal en Attawor kent u eveneens niet (CGVS p.15,24).

Deze vaststellingen doen vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd, maar dat andere (algemene) kennis over uw regio u totaal ontbreekt.

U kreeg tijdens uw interview op het CGVS de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.25). U zou als inwoner van Dar-i-Noor die daar gedurende zes jaar school liep meer kennis over uw herkomstregio moeten kunnen aantonen. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde verblijf verder onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Noor gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Dar-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 11 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS p.24-25). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Dar-i-Noor (CGVS p.25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De foto's en documenten van uw vader kunnen enkel als bewijs gelden voor het werk en de identiteit van uw vader, maar kunnen geenszins uw herkomst uit Dar-i-Noor bewijzen. De brief van uw vader aan het CGVS, de Talibandreigbrief en de verklaring van het districtshuis kunnen dit evenmin. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielzoeker. De enveloppe bewijst enkel dat u post ontving uit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Eventuele onderverdeling

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.1.1. De verzoekende partij wijst erop dat zij bij aankomst in België duidelijk heeft meegedeeld dat haar moedertaal Pashayi is en dat haar kennis van het Pasjtöe beperkt is. Zij zou dit verschillende keren hebben herhaald tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zij verwijst in dit verband naar pagina 2 van het gehoorverslag.

De verzoekende partij vervolgt:

“Gemakshalve, wordt de vraag van verzoeker door het CGVS gewoonweg van tafel geveegd door te stellen dat de verzoeker in zijn vragenlijst een tolk Pasthou heeft aangeduid aldus heeft hij dan ook enkel recht op een tolk Pasthou. Hoewel verzoeker duidelijk heeft aangegeven dat hij Pasthou niet perfect machtig is.

Enerzijds, eist het CGVS van verzoeker dat hij de vragen correct dient te antwoorden en dat zijn verklaring letterlijk zou worden vertaald. Anderzijds, wanneer verzoeker aangeeft dat hij Pasthou niet goed machtig is wordt hiermee door het CGVS geen rekening gehouden. De vraag rijst dan hoe verzoeker de vragen correct zou kunnen antwoorden als hij ze niet goed begrijpt, daar hij de taal Pasthou niet goed machtig is.

Verder, uit de verklaring van verzoeker blijkt evenzeer duidelijk dat hij Pasthou niet goed machtig is. Zo, deelde verzoeker o.a. tijdens zijn interview het hiernavolgende mee (zie gehoor CGVS p. 12):

(...)

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de bestreden beslissing wordt gemotiveerd door te stellen dat verzoeker niet eens de termen ‘zomer’ en ‘herfst’ in Pasthou begrijpt, zonder erbij te vermelden dat zijn moedertaal eigenlijk Pashyi is en dat verzoeker tijdens zijn interview verschillende keren heeft herhaald dat hij de taal Pasthou niet voldoende beheerst (zie bestreden beslissing p. 2).”.

De verzoekende partij haalt vervolgens twee passages aan waarbij de tolk aangaf dat de verzoekende partij de vragen niet goed begreep door haar beperkte kennis van het Pasjtöe (stuk 5, gehoorverslag, p. 14 en 21).

De verzoekende partij meent dat er ook een probleem was met de tolk, die niet correct en eerlijk zou zijn geweest over de beperkingen van zijn kennis van het Engels (waarnaar vertaald werd tijdens het gehoor). De verzoekende partij zet in dit verband het volgende uiteen:

“De tolk kende gewoonweg een aantal woorden niet in het Engels en deelde ook niet aan de protection officer mee dat hij het betreffende woord niet kende in het Engels en/of hij dit even mocht opzoeken in zijn woordenboek. Hij tolkte dus niet letterlijk, maar verving het woord simpelweg door een heel ander woord die hij wel kende in het Engels, hetgeen uiteraard duidelijk voor misverstand zorgde.

Zo, vroeg de protection officer welke specifieke noten er werden gecultiveerd in Dar-I-Noor en verzoeker antwoordde uitdrukkelijk verschillende keren ‘walnoten’, maar de tolk kende blijkbaar het woord walnoten niet in het Engels en vertaalde gewoonweg ‘noten’. Dit zorgde ervoor dat de protection officer lastig werd en bleef vragen de naam van een specifieke noot weer te geven die in Dar-I-Noor wordt gecultiveerd. De protection officer ondervroeg verzoeker aldus dienaangaande uitdrukkelijk als volgt (zie gehoor CGVS p. 23):

(...)

Verder, dient te worden opgemerkt dat er dienaangaande tijdens het interview veel meer heeft afgespeeld en de raadsman van verzoeker veel meer heeft opgemerkt dan hetgeen de protection officer in het verhoorblad weergeeft.

Zo, heeft de raadsman van verzoeker uitdrukkelijk medegedeeld dat zij verzoeker begrijpt, omdat zijzelf Dari spreekt en het woord walnoten in zowel Dari, Pasthou als Pashyi hetzelfde is en dat de tolk het woord walnoten gewoonweg in het Engels niet kent en dus daarom niet kan vertalen. De raadsman van verzoeker heeft ook benadrukt dat zij ook niet correct en eerlijk vind van de tolk om niet aan de protection officer mee te delen dat hij het woord in het Engels niet kon vertalen. De tolk heeft vervolgens ook meteen erkend dat verzoeker inderdaad walnoten zei. De protection officer heeft pas dan een foto op zijn PC laten zien van walnoten waarop verzoeker bevestigend heeft geantwoord.

Dit alles heeft de protection officer niet opgenomen in het verhoorblad, hetgeen merkwaardig is want normaliter worden alle informatie die tijdens het verhoor worden medegedeeld letterlijk opgenomen in het verhoorblad.”.

De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij *in casu* niet over volledige en juiste informatie beschikte om een correcte beslissing te kunnen nemen. De verwerende partij heeft volgens haar verkeerde conclusies getrokken uit verklaringen die zijn samengesteld door onzorgvuldigheden in het vertaalwerk tijdens het gehoor. Dit zou er tevens voor gezorgd hebben dat de verwerende partij geen

rekening meer heeft gehouden met de documenten die de verzoekende partij heeft neergelegd, zoals zou blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij stelt tot slot dat er geen enkel objectief element voorhanden is om te twijfelen aan haar herkomst uit het district Dar-i-Noor en citeert uit informatie betreffende de veiligheidssituatie in Nangarhar die op de website van de verwerende partij zou zijn gepubliceerd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Amla, gelegen in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar, waar zij tot haar komst naar België in 2015 zou hebben gewoond. De verzoekende partij verklaart dat haar vader als financieel adviseur bij het Afghaans nationaal leger werkzaam was. Eén à twee weken voor verzoekers vertrek zouden de taliban een dreigbrief hebben afgeleverd waarin stond dat verzoekers vader zijn job diende op te zeggen, zo niet zouden hij en zijn familie worden gedood. Vervolgens zouden vier mannen de verzoekende partij op een morgen hebben tegengehouden en opgedragen haar vader te zeggen dat hij zijn werk moest opgeven, omdat zij en haar familie anders problemen zouden krijgen. De verzoekende partij verklaart dat haar vader op de hoogte werd gebracht van wat er gebeurd was en dat deze haar aanmaande binnen te blijven. Die nacht zou de verzoekende partij door haar oom langs moederszijde meegenomen zijn naar Jalalabad, van waaruit de verzoekende partij met een smokkelaar vertrokken zou zijn. De verzoekende partij verklaart niet naar haar land van herkomst terug te kunnen keren uit vrees door de taliban te worden gedood.

In casu betwist de verwerende partij dat de verzoekende partij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Dar-i-Noor, gelegen in de provincie Nangarhar, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn

nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij ter staving van haar verzoek volgende documenten voorgelegd: een enveloppe, een brief van haar vader gericht aan de verwerende partij, een verklaring van het districtshuis, een dreigbrief van de taliban, foto's en documenten in verband met haar vaders functie.

De foto's en documenten met betrekking tot verzoekers vader kunnen dienen als bewijs van diens identiteit en functie maar tonen geenszins verzoekers herkomst uit Dar-i-Noor aan. De brief van verzoekers vader gericht aan de verwerende partij en de verklaring van het districtshuis, die volgens de verzoekende partij door haar grootvader werd gevraagd na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter en ontberen derhalve objectieve bewijswaarde (stuk 5, gehoorverslag, p. 8). Voor wat betreft deze beide documenten, alsook de brief van de taliban, dient te worden gewezen op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie stuk 18, Landeninformatie, nr. 13: COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van 27 juni 2013) waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de relevante elementen van verzoekers relaas aan te tonen. De enveloppe kan aantonen dat de verzoekende partij post ontving uit Afghanistan, doch niet dat zij afkomstig is uit Dar-i-Noor.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de

verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart in 1998 te zijn geboren in het dorp Amla gelegen in het district Dar-i-Noor van de Afghaanse provincie Nangarhar en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst in 2015, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

In de bestreden beslissing kon op goede gronden het volgende worden vastgesteld en overwogen:

“Vooreerst dient er te worden gewezen op het gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender van uw kant. Ondanks dat u gedurende zes jaar naar school ging en heel uw leven in Afghanistan leefde (CGVS p.3,4) bent u blijkbaar niet goed bekend met de Afghaanse kalender. U stelt bijvoorbeeld dat er verschillende schoolkalenders zijn in uw regio, en dat uw school dan ook vakantie had tijdens het warme weer (CGVS p.3). Vreemd genoeg kan u echter niet zeggen op welke datum of in welke maand het schooljaar begon in uw dorp (CGVS p.3). Evenzeer slaagt u er niet in te bepalen op welke datum het schooljaar eindigde (CGVS p.3). Verder kan u niet verklaren op welke datum volgens de Afghaanse kalender u in België aankwam (CGVS p.4). Dit is toch eigenaardig daar u enkele vragen voordien wist dat u in sunbula (i.e. augustus-september volgens de Gregoriaanse kalender) van het jaar 1394 Afghanistan verliet om naar België te reizen en u ongeveer 2 maanden onderweg was (CGVS p.3-4). Hoe u op die manier niet kan bepalen in welke maand u in België aankwam, is onduidelijk. Het doet vermoeden dat u de datum van uw vertrek vanbuiten hebt geleerd. Daarnaast blijkt het voor u niet eenvoudig om te bepalen welke maanden het warmst zijn in Afghanistan. U zegt dat sunbula, asad en jawza de warmste maanden zijn (CGVS p.12). Niet alleen valt op dat om deze eenvoudige vraag te beantwoorden u op uw vingers moet tellen, maar dat u de maanden in een opmerkelijke volgorde zet en de maand saratan (i.e. juni-juli) als warme maand tussen de maanden jawza en asad vergeet (CGVS p.12). Volgens de Afghaanse kalender is de volgorde van de maanden als volgt: jawza, saratan, asad en sunbula, wat overeenstemt met de periode van mei tot september volgens de Gregoriaanse kalender. Verwarrend genoeg stelt u nadien dat het warme weer vanaf de maand sunbula begint (CGVS p.12). U blijkt met andere woorden de volgorde van de maanden door elkaar te slaan. (...) Dat u een zeventienjarige op het moment van uw vertrek naar België, die zes jaar school gelopen heeft, geen praktische kennis van de Afghaanse kalender heeft pleit allerminst voor uw voorgehouden verblijf in Afghanistan.

Bevreemdend is ook de vaststelling dat u niet weet hoeveel tijd voor of na Eid ul Adha (offerfeest) u Afghanistan verliet (CGVS p.21). U kwam op 4 november 2015 aan in België en u was 2 maanden onderweg van Afghanistan naar België (CGVS p.4). Dit betekent dat u rond 4 september 2015 uit Afghanistan moet zijn vertrokken. Wetende dat Eid ul Adha in 2015 werd gevierd tussen 23 en 25 september zou u toch moeten kunnen inschatten of u voor of na Eid ul Adha uit Afghanistan vertrok (CGVS p.21). U zegt bovendien niet te weten welke Eid, doelend op de grote of kleine Eid, u in Turkije was (CGVS p.21). Iemand met uw profiel als soenitische moslim die zijn hele leven in Afghanistan leefde (CGVS p.3-4; DVZ vragenlijst punt 9 en 10 p.4) moet beide Eids toch beter kunnen situeren. Des te meer wanneer blijkt dat u amper 3 weken voor deze belangrijke feestdagen én voor het eerst in uw leven uw land van herkomst verliet (CGVS p.4), en dit omwille van een vrees voor vervolging.

Daarnaast slaagt u er niet in een helder beeld te scheppen van de landbouwactiviteiten op de gronden van uw familie doorheen het jaar (CGVS p.11-13). Op de vraag wat men op het land allemaal moest doen, startende vanaf Nowruz (Nieuwjaar i.e. 21 maart) antwoordt u vaag door te stellen dat men maïs en tarwe cultiveert en dat sommigen papaver cultiveren (CGVS p.11-12). Wanneer de vraag u wordt herhaald kan u slechts aanbrengen dat er maïs en tarwe wordt gecultiveerd (CGVS p.12). Deze verklaringen zijn weinig verhelderend en bovendien wordt maïs op een ander moment gezaaid en

geogst dan tarwe en papaver. Ook tot een gedetailleerde beschrijving van het werk dat op de velden gebeurde tijdens de zomer en winter bent u niet in staat (CGVS p.12). (...) Frappanter is de vaststelling dat u een compleet verkeerde inschatting maakt van het moment waarop katoen wordt gezaaid. U stelt immers dat katoen op dezelfde moment als tarwe wordt gezaaid (CGVS p.13). Katoen wordt echter in de periode juni-juli gezaaid en tarwe in de periode oktober-november. Hoe u dan tot de vaststelling komt dat beide gewassen op hetzelfde ogenblik worden gezaaid is onduidelijk. Niettegenstaande dat er in uw regio papaver geteeld werd en u de cultivatie ervan ook zelf zag kan u vreemd genoeg niet aangeven tijdens welke maanden de kleur van de bloemen van de papaverplant rood zijn (CGVS p.18). Uw verklaring dat u geen boer was om deze zaken te weten kan geenszins een verklaring bieden. U was er immers getuige van, zoals u zelf zegt (CGVS p.18).

Overigens blijkt uw kennis over de gebruikelijke gewichts- en oppervlaktematen uit uw regio evenzeer pover. U geeft aan dat uw familie in Afghanistan ongeveer 3 à 4 stukken land had. Wat de oppervlakte van dat land is of hoeveel 'jerib' die stukken land overspannen kan u echter niet zeggen (CGVS p.9). U weet bovendien niet hoeveel 'biswa' in één 'jerib' gaan (CGVS p.9). Over de verhouding tussen 'paw' en één 'charak' kan u niets verklaren (CGVS p.9). Dit geldt eveneens over de verhouding tussen 'charak' en één 'kharwar' (CGVS p.10). Het is opmerkelijk dat u ondanks uw zes jaar scholing (CGVS p.3), uw agrarische leefomgeving (CGVS p.4) en het gegeven dat u om boodschappen ging (CGVS p.6), zulk een beperkte kennis tentoonspreidt van voorgaande oppervlakte- en gewichtsmaten.

Uw vage verklaringen ondergraven uw beweerde afkomst, des te meer omdat u verklaarde het cultiveren zelf te hebben gezien en dat de velden op slechts 7 à 10 min wandelen van uw huis lagen (CGVS p.11-12). Hiermee rekening houdend en met de idee dat u heel uw leven in een agrarische omgeving woonde tot aan uw vertrek (CGVS p.4), is het ondanks uw verklaring dat u zeventien jaar oud was bij uw vertrek en u niet zelf op het land werkte niet aannemelijk dat u geen goede beschrijving kan geven van de landbouwactiviteiten op de gronden van uw familie. Uw vage antwoorden doen vermoeden dat u vragen tracht te ontwijken en niet geheel de waarheid spreekt over uw voorgehouden afkomst. Nochtans was u ervan op de hoogte dat er van u eerlijke verklaringen werden verwacht en u zoveel mogelijk informatie diende aan te brengen (CGVS p.2). Bovenstaande vaststellingen schaden sterk het geloof dat u steeds in een rurale omgeving zoals Dar-i-Noor woonde.

Enkele andere opvallende verklaringen versterken het vermoeden dat u niet uit Dar-i-Noor afkomstig bent.

Zo bent u slechts oppervlakkig op de hoogte van bepaalde gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst. Ten eerste beweert u dat er ongeveer 2 à 3 maanden voor uw vertrek politieke verkiezingen waren tussen Ashraf Ghani en Abdullah (CGVS p.23). Wetende dat u in september 2015 Afghanistan hebt verlaten zegt u met andere woorden dat de voornoemde verkiezingen in juni of juli van 2015 werden gehouden. In werkelijkheid werden de verkiezingen meer dan een jaar eerder in april 2014 en juni 2014 gehouden. Dat u zulk een grote gebeurtenis op deze manier verkeerd inschat alsof deze enkele maanden voor uw vertrek plaats had in plaats van meer dan één jaar en enkele maanden voor uw vertrek, draagt bij tot de idee dat u uw werkelijke herkomst verhult. Verder hoorde u naar eigen zeggen niets over een grote aanval van de Taliban een half jaar voor uw vertrek op het districtscenter van Dar-i-Noor (CGVS p.17). U kan enkel zeggen dat er zo vaak aanvallen zijn (CGVS p.17). Deze argumentatie weerhoudt u er echter niet van om tot de vaststelling te komen of er zes maanden voor uw vertrek een grote aanval was op het districtscenter, waarbij bovendien zes politieagenten werden gedood en nog eens negen gewond raakten. Het is niet geloofwaardig dat u over dit dramatische nieuws niets zou hebben opgevangen. U bent blijkbaar wel geïnformeerd over de moord op het provincieraadslid Qazi Khan Mohamad. U weet dat hij door de twee talibs werd omgebracht en dat de burgers van uw district op hun beurt die twee talibs vermoordden als vergelding (CGVS p.17). In dit licht is het echter vreemd dat u dit incident twee tot drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan situeert (CGVS p.17), aangezien Qazi Khan Mohamad in februari 2009 werd gedood door de twee talibs. Met andere woorden u schat het incident drie tot vier jaar later in dan het in realiteit plaatsvond, terwijl u nochtans aangeeft dat u naar aanleiding van dit incident zelf naar de plaats van het misdrijf ging (CGVS p.17). Deze vaststelling doet vermoeden dat u bepaalde kennis over de moord op het provincieraadslid hebt ontleent aan studie. Verder valt op dat u Qari Mirza Mohammad niet kent (CGVS p.16). Hij was nochtans districtshoofd van uw district niet lang voor u Afghanistan verliet.

Uw kennis over een recente grote aardbeving en overstroming blijkt ook eerder oppervlakkig. Zo zegt u eerst dat u geen herinnering heeft van een grote aardbeving die uw regio ongeveer drie tot vier jaar geleden trof (CGVS p.16). Nadien verklaart u dat u erover hoorde van andere jongens maar het niet zelf

zag. U weet dat er huizen waren beschadigd, maar u kan niets aanbrengen over het aantal doden en gewonden van die aardbeving (CGVS p.16). Er vielen toch minstens drie doden en vijf mensen raakten gewond. Bovendien stelt u dat er schade was in de regio van Bar Kot of Bamba Kot (CGVS p.16). Nochtans blijkt dat er vooral in de regio van Shemal, Majkandol en Satan een 70-tal huizen waren beschadigd door de aardbeving. Het is opvallend dat u daar geen weet van heeft. Daarnaast blijkt u niet goed op de hoogte te zijn van mensen die Dar-i-Noor ooit hebben verlaten in de richting van Pakistan. De bij het dossier gevoegde bronnen tonen aan dat de regio Dar-i-Noor door de diverse oorlogen zwaar werd getroffen en hierdoor grote groepen mensen uit uw district naar Pakistan zijn geëmigreerd. Gevraagd of er mensen uit Dar-i-Noor in Pakistan wonen verklaart u dat een klein aantal mensen die ook problemen hadden kunnen zijn verhuisd naar Pakistan of andere landen (CGVS p.18). Nochtans zijn door decennia van conflict over de jaren heen vele mensen vertrokken uit Dar-i-Noor naar Pakistan en ook teruggekeerd uit Pakistan naar Dar-i-Noor. Aanvankelijk stelt u dat er geen mensen uit andere landen in uw district kwamen wonen (CGVS p.14), later zegt u dat er mogelijks enkele families uit Pakistan naar Dar-i-Noor verhuisden, maar u denkt van niet (CGVS p.23). Volgens objectieve informatie werden er in uw dorp Amla terugkeerders uit Pakistan opgevangen in het jaar dat u naar België vertrok. Het valt niet voor te stellen dat u dit zou zijn ontgaan indien u werkelijk steeds in Amla woonde. Dat u zo beperkt en oppervlakkig op de hoogte zou zijn van deze migratiebewegingen in beide richtingen, is zeer opmerkelijk.

Tot slot vertoont uw geografische kennis over uw regio enkele opvallende hiaten. Zo kan u niet zeggen of Amla Malik Faqir links of rechts van de weg ligt wanneer men van uw dorp in de richting van Khewa gaat (CGVS p.15). Hetzelfde geldt voor Amla Ya Royar, sterker nog, u hoorde er nooit van (CGVS p.15). Beide dorpen liggen nochtans nabij Amla. De dorpen Chowal en Attawor kent u eveneens niet (CGVS p.15,24).

Deze vaststellingen doen vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd, maar dat andere (algemene) kennis over uw regio u totaal ontbreekt.

U kreeg tijdens uw interview op het CGVS de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.25). U zou als inwoner van Dar-i-Noor die daar gedurende zes jaar school liep meer kennis over uw herkomstregio moeten kunnen aantonen. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde verblijf verder onderuit.”

Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat haar beperkte kennis van het Pasjtöe de hoger gedane vaststellingen verklaart of verschoont, dient te worden gewezen op het volgende. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming op 5 november 2015 heeft verklaard bijstand te willen van een tolk die het Pasjtöe beheerst (stuk 21, bijlage 26). Verder blijkt dat de verzoekende partij op 8 september 2016 bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zij het Pasjtöe voldoende beheerst om de problemen die hebben geleid tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (stuk 20, Verklaring betreffende procedure) en dat zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar keuze voor een tolk Pasjtöe heeft bevestigd (stuk 5, gehoorverslag, p. 2). De verzoekende partij verklaarde aan het begin van haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij volgens haar dezelfde tolk Pasjtöe aanwezig was, goed verlopen was en dat zij tijdens dit interview geen problemen had (stuk 5, gehoorverslag, p. 2). De vaststelling dat verzoekende partij, die op het ogenblik van haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds meerderjarig was, opteerde voor bijstand van een tolk Pasjtöe nadat zij reeds een interview in deze taal had afgelegd, wijst erop dat zij zelf van oordeel was dat zij het Pasjtöe voldoende beheerst om in deze taal te worden gehoord. In het andere geval mag worden verwacht dat de verzoekende partij uitdrukkelijk zou hebben geopteerd voor bijstand van een tolk Pashayi tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 28 november 2018 verklaart na haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in eigen persoon om een tolk Pashayi te hebben gevraagd, stelt de Raad vast dat zij hier geen bewijs van bijbrengt en dat dit evenmin blijkt uit enig stuk in het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inderdaad heeft aangegeven dat het voor haar beter is een tolk Pashayi te hebben omdat zij het Pasjtoe niet perfect begrijpt. Noch uit het gehoorverslag, noch uit de andere stukken van het dossier blijkt evenwel dat de verwerende partij hier niet of onvoldoende rekening mee zou hebben gehouden. De verzoekende partij werd erop gewezen dat indien zij tijdens het gehoor de tolk niet goed zou begrijpen, zij dit diende aan te geven (stuk 5, gehoorverslag, p. 2). Blijkens het gehoorverslag heeft de verzoekende partij slechts tweemaal tijdens het gehoor aangegeven een vraag niet te kunnen beantwoorden omdat zij een woord niet begreep, met name wanneer haar gevraagd werd naar het werk op het land in de zomer respectievelijk de herfst (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Dat de verzoekende partij de Pasjtoe-woorden voor 'zomer' en 'herfst' niet kent kan verklaren waarom zij volgens de verwerende partij niet goed bekend is met de seizoenen. De Raad wijst echter op de andere pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit verzoekers gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender blijkt en waaromtrent zich blijkens het gehoorverslag geen vertaalproblemen hebben voorgedaan. De verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift twee andere passages van het gehoor aan waarin de tolk kon vaststellen dat de verzoekende partij een woord niet begreep. De Raad stelt vast dat het hier verklaringen betreft waarop geen van de hoger weergegeven concrete vaststellingen van de bestreden beslissing betrekking heeft. De weinige voorbeelden van problemen met het Pasjtoe tijdens het gehoor die de verzoekende partij aanhaalt – telkens specifieke termen die aan bod kwamen naar aanleiding van een enkele vraag – blijken niet dermate fundamenteel te zijn dat hieruit dient te worden besloten dat de verzoekende partij mogelijks problemen heeft ondervonden met het begrijpen van, dan wel antwoorden op, andere vragen. De opeenvolging van vraag en antwoord, zoals deze blijkt uit het gehoorverslag, duidt er niet op dat er zich problemen hebben voorgedaan als gevolg van verzoekers beperkte kennis van het Pasjtoe met betrekking tot die passages van het gehoor die de hoger weergegeven pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing schragen. De verzoekende partij heeft aan het einde van haar gehoor overigens bevestigd de tolk goed te hebben begrepen (stuk 5, gehoorverslag, p. 26). De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

De Raad stelt verder vast dat zich tijdens het gehoor inderdaad een misverstand heeft voorgedaan toen de verzoekende partij het klaarblijkelijk specifiek over walnoten had maar de tolk in de vertaling slechts de algemene term 'noten' gebruikte. Verzoekers raadsman, die aangeeft kennis te hebben van het Pasjtoe, kwam daarop tussen en verduidelijkte dat de verzoekende partij walnoten bedoelde, hetgeen de verzoekende partij bevestigde aan de hand van een afbeelding op de pc van de dossierbehandelaar (stuk 5, gehoorverslag, p. 23). In het verzoekschrift wordt opgemerkt dat verzoekers raadsman nog veel meer heeft opgemerkt dat wat uit het gehoorverslag blijkt. Zij zou uitdrukkelijk hebben meegedeeld dat zij de verzoekende partij begrijpt omdat zij zelf Dari spreekt, dat het woord 'walnoten' zowel in het Dari, Pasjtoe als Pashayi hetzelfde is en dat de tolk dit niet kon vertalen omdat hij gewoonweg niet weet wat 'walnoten' in het Engels is. De raadsman van de verzoekende partij zou tevens hebben benadrukt dat zij het niet correct en eerlijk vindt van de tolk dat hij niet aan de dossierbehandelaar heeft meegedeeld dat hij 'walnoten' niet naar het Engels kon vertalen. De tolk zou vervolgens meteen hebben erkend dat de verzoekende partij inderdaad 'walnoten' bedoelde. Dan pas zou de dossierbehandelaar op zijn pc een foto van walnoten hebben laten zien, waarop de verzoekende partij bevestigend antwoordde.

De Raad stelt vast dat, niettegenstaande de bewering dat niet alles wat in verband met dit incident werd gezegd ook in het gehoorverslag werd opgenomen, het misverstand tijdens het gehoor werd uitgeklaard en de essentie ervan wel degelijk werd genoteerd, met name dat de raadsman kon vaststellen dat de verzoekende partij specifiek was in haar antwoord dan de vertaling ervan door de tolk en dat dit bevestigd werd aan de hand van een afbeelding. De Raad stelt verder vast dat het hier een passage van het gehoorverslag betreft die geen aanleiding heeft gegeven tot enige concrete vaststelling van de bestreden beslissing. De suggestie in het verzoekschrift dat de tolk het Engels dermate slecht beheerste dat hij ook andere verklaringen van de verzoekende partij niet letterlijk of verkeerd zou hebben vertaald, vindt geen steun in het gehoorverslag en wordt op geen enkele wijze gestaafd. De raadsman van de verzoekende partij, die gedurende het volledige gehoor aanwezig was en aangeeft de gehoortaal, het Pasjtoe, te begrijpen, maakt geen melding van andere verklaringen van de verzoekende partij die door de tolk niet correct zouden zijn vertaald. Een enkel geval waarin de tolk kon worden betrapt op een niet-accurate vertaling van een specifiek woord duidt er niet op dat deze tolk mogelijks meerdere andere woorden niet correct kon vertalen, derwijze dat hierin een verklaring zou kunnen worden gevonden voor het geheel van de hoger weergegeven pertinente vaststellingen.

De Raad besluit dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verklaringen van het gehoorverslag waarop de verwerende partij haar beslissing baseert zijn aangetast door onzorgvuldigheden in het vertaalwerk tijdens het gehoor.

De Raad kan, in navolging van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS